

Ca-Nostra

*** ANY SETÉ.—NÚM. 286 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 22 DE NOVEMBRE 1913 ***

¡Desperta, Ferrol

Una blasfèmia que esclata dins d'una societat creient, sobre ésser una injúria contra Déu, és un desvergonyit insult a lo més sant i sagrat que cada individu del cos social guarda en mig del cor. Per això Moisès va donar als hebreus aquesta llei: «Qui el nom de Déu blasfemarà, haurà pena de mort. Tot el poble s'hi farà a cops de pedres; sia el renegaire un jueu, sia un foraster.»

Vet-aquí l'ocasió d'aital decret. El fill d'un egipcià i d'una israelita, en mig d'una brega amb un jueu, va blasfemar el sant nom del Senyor i el va maleir. El renegaire fou posat pres, fins que Moisès digués de part de Déu què seria del cas fer-ne. Aleshores el Senyor va parlar així a Moisès: Treis de vostra albergada aquest renegaire; que tots els qui l'han sentit li posin les mans demunt del cap en testimoni de son crim; i que sia apedregat per tot el poble. (Levit., c. 24.)

Claríssim exemple de càstig social de la blasfèmia, aont cal que'ns inspirem nosaltres. El dia que l'intervenció dels catòlics actius en el govern de la nostra societat es tradueca en una sanció efectiva contra els renegaires, cal posar-nos aleshores al costat de les autoritats: i mentres això no sigui, tots els bons catòlics hem d'alapidar al blasfem amb les pedres de nostra abominació, donant-li entenent que en el nostre concepte s'és llençat en el lloc més vil i pregón de l'escoria humana.

¿Cóm és que no podríem sufrir que per carrers i places un desvergonyit canàs maleint a nostro pare i mare de la terra; i escoltam impassibles que se'n faci pitjor contra nostra Pare Celestial i els sants del Paradís, a qui devem més que a nostres pares d'aquest món? És que nostra societat per egoisme

de's que's diuen bons, i malicia dels dolents deixa esmortuir-se el foc sagrat de la religió, el qual, en temps de nostres avis, hauria devorat d'una flamarada l'esperit de flestomia.

L'any 1288 decretaren les *Corts Catalanes*, en temps de N'Alfonso II: «Ordeman i estatuim que algún hom no diga mal de Déu, ni de nostra Dona Santa Maria, ni d'algún altre Sant o Santa; i qui ho farà, si és caveller o ciutadà o bon hom de vila, pac 20 sous; i si es altre hom, pac 10 sous, i si pagarlos no pot, prenga 10 açots a la plaça.»

I més tart, en temps d'En Pere III, l'any 1363, en la Cort de Montçó fou feta aquesta llei: «Qui paraules nefandíssimes Déu omnipotent i la benaventurada Verge Maria i la sua virginitat tocants, i los Sants i les Santes de Déu dirà; si amb propòsit ho dirà, sens esperança d'alguna venia o perdó, que muira: si en joc, baralla o en altra manera, per ira, o per cas ho dirà, portant per mig de la llengua una verga de ferro, sia atrevesant.»

No'n duptam gens que ben sovint els flagells de Déu que fueiteigen la nostra patria, les nostres families, les nostres empreses, són càstig ben marescut de l'indiferència amb que toleram les blasfèmies.

Robert, rei de França, feia la vida més santa del món i ni per això podia gaudir d'un feliç regnat. Adés enemics forans el combatien; adés els seus propis vasalls se li revoltaven. Ell que un dia se posà de genolls davant del Sant Sagrament, a pregar amb cor devot per la benança dels seus regnes. En aquell punt li aparagué Jesu-Crist, tot llagat i sangonós, i li digué: Tu me demanas pau per a la teva terra mentres quels teus súbdits ni al cel en pau me deixen. Mira aquestes llagues: obra són de vostres llengües blasfemes. Robert, no fruitàs de la pau que'm demanes, fins que hakis arrebaçat el vici de

la blasfèmia del teu realme.»

¡Desperta, ferro: firm, firm!

P. LLUÍS VIDAL, S. J.

DEMUNT L'ALTURA

Demunt el front de la serra
be pots, cor meu, reposar
sospès entre cels y terra,
demunt l'abisme del mar.

Oh Vida de tota vida,
oh Font eterna d'amor,
de ton ser que no té mida
ara veig la resplendor!

Veig tes ales que's desplegen
tot lo creat abessant,
y mos genolls se dobleguen,
se dobleguen adorant.

De vida llum y armonia
rebull l'espai sense fi,
jove com el primer dia
que l'ull del home s'obrí.

Les roques mitx trabucades
demunt la mar sense fons,
hont sols habiten alades
les reynes del horitzonts;

lo pinar que se desplega
baix de mos peus onejant,
mantell inmens que rosega
d'aquesta roca gegant;

la mar de blaves planures
qu'en lo cel se va perdent,
y'l cel de blaves altures
hont se pert lo pensament;

tot viu, tot alena y canta,
canta l'himne del amor:
obra de Deu bella y santa,
poema del Criador!

Jo vull sentir ta armonia,
ton llenguatge mitx comprès,
així com infant sentia
el cant vagorós del bres.

Vull veure les riques festes
de ton sol enamorat,
y dins tes còves ferestes
vull sentir la tempestat.

Del molar, rey de les ones,
vull veure'l salt poderós....
de lliris y papellones
vull sentir'l bes delitós....

Del avench a l'estelada
vull espayar l'esperit,
per dins vents y nuvolada,
terra y mar, aubes y nit!

De ta essencia henehida
vull rabejar lo cor meu,
vull viure d'aquesta vida
qu'acosta l'ànima a Deu!

Nou esperit mes entranyes
fa commoure y tremolar,
y sobre mars y montanyes
sembla que pugua volar.

Piers may sentiits a mi venen
efluvis dels cels oberts,
y'ara mos brasos s'extenen
per abraçar... l'univers!

Poesfa...Poesfa.....

verge dels càntics divins,
amor de l'ànima m'ia,
germana dels serafins,

vina ja: l'hora sagrada
en que parles a mon cor
ja escampa sa llum daurada
demunt lo dia que's mor.

Ja entre les veus de misteri
que s'axequen de la mar,
la remor de ton psalteri,
oh verge! sent tremolar...

Vina ja, y demunt la serra,
sols a devant del Senyor,
cantem ab cels, mar y terra
l'himne sagrat del amor!

M. COSTA Y LLOBERA

AL PEU DEL LIBAN

Vetaquí'l primer anunci del sagrat Orient qui surgeix de les ones: vetaquí'l Patriarca de blanquíssima testa.

Salut, oh vell Liban, rey dels cedres y dels abismes: ta majestat se fa sentir ja d'enfòra.

Rey del pobre terror, esplèndit en sublimitats: de tu han prè ornament les majors magnificències.

Tu donares materials al temple de Salomó: de tu traqué imatges l'inspiració dels profetes.

Qui pogués penetrar a lo íntim de tos replechs: qui pogués beure al ímpetu de tes fons vives!

Qui pogues perfumarse d'inspiració a l'ombra de tos cedres, florons milenaris de ta corona qu'han desfeta les centuries!

Mes ah! jo no puc acostarme al armini de tes neus: jo no he de sentir trillejar tes campanes martines ab alegría de nius al caire dels precipicis...

Jó tan sols puc tocar la fimbria de ta vestidura rossegant: la franja que broden, vora la mar, els vergers de Beirut ab floratge de Siria.

Adeu, sublim patriarca, qu'he pogut venerar un moment passant a tos peus: pugal' contacte de ta fimbria infòndrem qualque virtut d'aqueix Orient plè de misteris!

Lo pes del Blat

Ha pogut observar-se enguany en moltes províncies espanyoles i especialment en aquelles que no fertilisen en els cereals o que apliquen solament els superfosfats, una disminució notable en el pes del blat. Pot senyalar-se un cas, l'ocorregut en la província de Soria, aont aquesta disminució arribá a ser de dos Kilograms per fanega, la qual

acostuma a fer un pes de 46 Kilograms, terme mitj, lo que doná lloc a cert descens en lo preu corrent del mercat.

En gran número de cassos es degut aquest fenomen al mancamment de potassa en estat soluble en el terrer de conreu, ja que aquesta substancia constitueix d'una manera poderosa a la formació de la farina i del gra ben nutrit i de pes. Aixís ho venen demostrant nombrosos estudis científics i demostracions pràctiques.

Fa ja temps que'l sabi agrònom Joulie, va cridar la atenció sobre aquest important extrem, per haver comprovat que la potassa produéix un gra de notabilíssima densitat.

Wagner, el célebre Director de la Estació Agronòmica de Darmstadt, va obtenir els següents resultats en dues experiències practicades simultàneament i en terrers de idéntica condició. En la finca que's feu l'experiment i que fou adobada sense adobs potásics, lo pes dels 1000 grans secs, fou en lo blat de 19 grams i en lo segó de 15 grams. En cambi, aquella experiència feta ab la base de fertilizants potásics, lo pes de 1000 grans de blat fou de 25 grams y'l segó de 21 grams.

Un conegut hisendat d'Albacete, don Cristóbal Valera, que és al ensemps un competent agricultor, va observar els mateixos efectes en una plantació d'ordi. En un camp de composició homogènic, va disposar dos parcelles iguals, una adobada ab superfosfat i sulfat d'amoniac y altre en los mateixos fertilizants ademés del cloruro de potassa. Doncs be, no solsament va lograr una cullita molt superior en la parcela adobada completament o siga aont lo nítrógeno, ácid fosforic y potassa hi eren distribuïts, sino que'l gra fou de molt més pes, segons pot deduir-se de las cifres següents: la finca adobada amb lo fertilizant incomplet feia un pes de 33 Kilograms per fanega y la adobada ab la última manera qu'hem senyalat pesava 34'50 Kilograms per fanega.

Ens pensám i podém lògicament deduir-ne que si'ls agricultors tenen en compte aquestes observacions respecte a la fertilizació dels cereals, evitarán com las altres províncies la disminució de pes.

Se recomanen per terme mitj, de 80 a 100 Kilos de cloruro de sulfat potásich per hectàrea.

R DE MAS SOLANES.

UNA REVOLUCIÓ EN L'AUTOMOBILISME

Un altre invent català

Aquests dies s'han fet proves, amb èxit complet, d'un invent degut a un amic nostre, català, fill de Barcelona, que ha de produir una revolució en l'automobilisme i farà girar cap a la nostra terra els ulls, de la gran indústria constructora d'autos i accessoris. Se tracta de la substitució dels pneumàtics. El problema pot donar-se per resolt, industrial i econòmicament.

Com déiem, s'ha fet les proves de la nova

roda amb l'èxit més complet: per carreres, empedrats malament, per llocs plens de vies i de sots com el Passeig de Sant Joan, fent viatges ràpids per cantons estrets, aguantant un Hispano-Suïça de 40 cavalls i cinc persones, la nova roda ha giravoltat ràpida, segura, sense sotracs, sense aixafades, donant al cotxe, en arrencades i parades ràpides, millor moviment que el de les rodes amb pneumàtics.

L'inventor, que'ns demana que per ara no'l nomenem, té, a més del de la roda, altres invents d'accessoris de automòbil i està construint a Barcelona també un nou model de motor que segons els intel·ligents que han vist, els plànols, contribuirà a abaratar o facilitar l'automobilisme.

Per a l'explotació d'aquets invents, s'ha constituït a Barcelona una societat industrial i comercial.

Felicitem a nostra paísà i ens felicitem de que sigui a Catalunya on s'hagi resolt el problema magne que portava afanyats i enguanyosos als grans constructors d'Europa i Amèrica.

Nosaltres fariem un prec a l'afortunat inventor: que la roda portés el nom de la nostra terra, que és la seva: roda Catalunya.

(La Veu de Catalunya.)

PUBLICACIONS REBUDES

LA CASA CALLEJA acabá de publicar la quinta edició d'un Llibre molt interessant. S'anomena *España y su historia* i poria anomenar-se molt bé *Historia gràfica de España*. Té més de 300 gravats, que son altres tants quadrets que representen cronologicament els fets principals de la historia patria. Cada un va acompanyat d'una breu explicacioneta que resumeix la veritat històrica relativa a cada acontexament, Es un Sistema d'innegable eficacia pedagògica: i ja's sab quels nins aprenen mes veient les coses que oint-les o llegint-les.

Ademés resulta un vertader llibre d'estampes quels nins fuetgen amb gust i entusiasme i l'aprenen sens esforços de cor. Es un excelent *llibre de premi* perque la seua lectura delita i instrueix. El text és eminentment catòlic, la presentació estirada i ben neta i sols costa pessetes 1'50.

Aquestes qualitats ja conegudes en les publicacions de la CASA CALLEJA, fan innecessari tota recomanda.

Ajuntament

Sessió del 19 de Novembre

Presideix el Sr. Batle D. Domingo Alzina.

Assisteixen els regidors següents: Srs. Balle, Lladrés, Truyol, Noguera, Amer, Fluxà, Gelabert, Mateu, Pujol i Cortés.

Llegida l'acte de la sessió anterior és aprovada.

El Sr. Batle dona compte que ha rebut el següent telegrama:

Noves d'Inca

EL NOU BATLE.—Com queda dit a un'altre crònica d'aqueix número per R. O. és estat nombrat Batle de la Ciutat d'Inca D. Pere Balle Grau, primogènit del popular farmacèutic Sr. *Pere* (al cel sia) que tantes vegades sostengué el bastó de mando del Municipi.

Aqueix nomenament ha caigut bé en mitx de totes les classes socials, fins i tot an els de contra partit. El Sr. Balle, aquests dies, ha rebudes felicitacions de totes les bandes, i tots confien que la seua passada pel Municipi serà altament profitosa.

El Cronista, li ha feta una visita amb fi de saludar-lo i preguntar-li sobre'l seu programa, a lo que ha contestat, que no esperava fer grans coses atenent l'estat pecuniari del Municipi; però que procuraria cumplir en les greus obligacions que duen en si el càrrec que ocupa, per considerar que'n les coses ordinaries ja hi ha bastant que fer i que aniria normalisant tots els assumtos així com llauria amb constancia d'una manera seguida. Condensà el seu programa amb aquestes paraules: administració, justícia, moralitat i urbanisació.

Mos afagí, qu'ell no sabia que a Inca hi hagués cases de mal viure, (nostros tampoc ho sabíem) i que una vegada enterat havia cridat els qui se dediquen an aquests negocis i los havia donades ordes terminantíssimes de netejar de males herbes. Hem fet fugi una dona o dues i confiám extirpar tota prostitució.

Avui hem visitat—segui diguent—el matadero públic i hem donades ordes per la netedat higiènica d'aquell lloc; som anat a veure alguns camins vecinals per tenir conexaments d'ells, mos hem ocupat algunes hores en fer-mos càrrec dels comptes de la Sala, i així anirem posant mà a lo més necessari.

No som partidari del parlemantarisme; procuraré presentar poques coses al Consistori, pero les que presentaré ja les hauré estudiades, se discutirán amb orde i resoltes les se posarán en pràctica; no com aquest temps passat que no sé per quin motiu se parlava tant de moltes qüestions que no arribaven a fer-se.

El Cronista quedà agrait del Sr. Batle per les atencions i amabilitat que tengué amb éll durant l'interviu.

AXUT D'ENQUANY.—Els camps que'n tot temps tenen una variació encantadora en les seues estacions i mudances, i que si bé la tardor és l'estació mes trista, els altres anys apenes havíem cullit els darrers fruits ja's veia verdetjar els sembrats i al manco en

perspectiva donaven goig; mes enquany dona pena veure el camp, i més per aquells llocs on no hi ha arbreda que conserva la verdor tot l'any. El arbres han perduda tota sa fulla, la llavor enterrada no ha grellat a causa del axutor, ni fins i tot no's veu cap herbeta pels animals, sols algunes bardiches ensà i enllà se veuen mosties que encara donen més pena. La llet que fa alguns messos mos oferien a les portes ara l'hem d'anar a cercar a les lleteries demanant per amor de Déu que ia mos venguen.

L'aigo ja fa temps que la bevem tərbola de les fonts i de molts de pous que ja toquen els fons.

Déu s'apiadi de nostra situació que ja comença a esser enguniosa!

NOMBRAMENT.—Díes enrretera va esser nombrat, altra vegada, vicari de nostra Iglesia parroquial Mossen Juan Coli i Llobera, a qui felicitam.

A L'APLEC.—Sabem que hi ha bastantes personas d'Inca que fan comptes assistir a l'Aplec, que demà de capvespre se farà en mitx de la plaça pública de Campanet contra el mal parlar.

Famosos oradors mallorquins que formen part de la *Lliga del Bon Mot* de Mallorca, ehi dirigiran la paraula, com D. Josep Font i Arbós i D. Francesc Sitjar Pvre. i altres.

La vinentesa convida els imquers anar-hi a pendre mostra per quant n'hagen de fer un a Inca, que també a Inca hem d'arrencar les males erbes.

Ala, idò: uns amb carretons, altres amb bicicletes, i quan d'altre cosa no se disponga posant-se ses cames demunt el coll, i fent una volta, tots hauriem d'anar a l'Aplec campanater.

UN PARA LLAMPS.—Ahir quedà posat demunt de la Creu monumental del Puig de la Minyó, un para llamps construït en la ferreria particular de la Fàbrica de texits de D. Vicens Ensenyat, i dirigit pel fill major de la casa D. Jaume, a qui felicitam pel seu trebai, que segons els inteligents és una obra ben feta i de ressiencia.

UN HOMO MORT.—A una casa de camp anomenada «Can Massanet» del terme d'Inca, s'es trobat el cadàver del brassè l'honor Joan Morro Bonafè, de 40 anys d'edat.

El Tribunal ha acudit an el lloc de la desgracia per instruí les primeres diligencies i ha menat l'axecament del cadàver a qui se farà tomia.

—Dins el present número encaixam un prospecte d'una edició de les obres completes del immortal Verdaguer que la *Il·lustració Catalana* ben aviat començarà a publicar.

Sr. Alcalde de Inca—Palma 19 á las 11'15. Gobernador—Ministro me comunica telegraficamente que por Real Orden ayer cesa V. en el cargo de Alcalde de su pueblo y que por Real Orden misma fecha ha sido nombrado Alcalde para sustituir á V. D. Pedro Balle Grau.—Sr. Balle se inmediatamente dar posesión Alcaldía á este Señor.»

Llevors D. Domingo Alzina se retira de la presidencia i l'ocupa D. Pere Balle quedant, aqueix, en pecessori de la Batlaria.

El nou Batle, fa un breu parlament de presentació, i diu que vé a fer obra d'administració municipal i que confia de la cooperació de tots per aqueixa feina tant dessitjada del poble.

El Sr. Llabrés fa us de la paraula i dona, en nom de la majoria Lliberal, l'enhorabona al Sr. Balle, afegint, qu'és una llàstima que'l nomenament sia per Real Orde per privar al Consistori de fer aquesta elecció per unanimitat. (Això son figures retòriques) I promet que la majoria Lliberal cooperarà a l'obra d'administració que promet el Batle entrant.

El Batle sortint i el entrant presenten una fórmula per la terminació de l'estantia qüestió del impost de la supresió de consums. Encara que aquesta fórmula no quedás resolta, per necessitar-se, per això, convocar la Junta municipal, nostros adalentarem a nostros amics el seu contingut qu'és el següent: Atendre a les reclamacions que's feren dins el temps legal que sien justes, i rebaxar el tant per cent a totes les industries que's considerin carregades tant si els interasats han reclamat com si no han reclamat.

El Sr. Batle axeca la sessió.

Guerra a la Blasfemia

(Letra que se canta an els aplecs de la *Lliga del Bon Mot*.)

*Al blasfemar fém guerra
en nom de Déu etern,
treiem de nostra terra
la llengua del infern.*

Es visi detestable
de Catalunya afront,
fóu lo mateix diable
que l'ha portada al mon.

Blasfemo, en ta malicia,
sepulcre ets mal tancat,
que escups amb inmundicia
l'alor de condemnat.

La pedra que al cel llances
caurá sobre ton front,
com llamp de les venjances
del Criador del mon.

Per fer a Déu agravi
¿que fás, blasfemador?
tens lo dimoni al llavi,
l'infern dintre del cor.

Fuig d'eixa pestilencia,
que és ella, oh joventut,
verí per l'ignocencia,
punyal per la virtut.

¡La llengua catalana
més dolça que la mel
la llengua que't profana
te fá tornar de fel!

† Mossen Jacinto Verdaguer.

Recomenam a nostros lectors la lectura d'aqueix prospecte, aon yeurán que per 12 pessetes podrán obtenir unes obres qu'amb altres edicions costen 60 pessetes.

Qui no vol llegir literatura bona i barato es perque no vol.

—D. Florecio Prat, senyor del maguetzem de textits del carré Major n.º 10 mos participa haver contractat al conegut Sastre D. Manuel Plaza (ex-tallador de la casa Muntaner de Palma) oferint sos servicis a la seua clientela i al public en general.

No duptam que serà un èxit degut a la molta fama que té dins la seua classe.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	146'00	al quinta.
Blat	a	17'50	la cortera.
Xexa	a	18'60	id.
Sivada	a	11'00	id.
id. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'50	id.

Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	18'75	id.
Blat de les Indies	a	15'00	id.
Fasols	a	34'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 12 a 13 l'arrova		
Garroves	a	07'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

ANUNCIO

Por el presente se hace saber: que debiendo proveerse la plaza de maestro elemental de la escuela nocturna de instruccion primaria, de la sociedad "LA CONSTANCIA" domiciliada en esta ciudad, cuya plaza ha de cubrirse por concurso y con sujecion a las bases que se hallan de manifiesto en la secretaria de la expresada sociedad; se hace publico para que los señores que deseen obtener la repetida plaza, presenten sus solicitudes desde esta fecha hasta el dia seis de Diciembre proximo a las veinte, que se ha señalado de plazo. Inca 21 Noviembre 1913.— El Presidente, Juan Coli.—José Rotger, Srio.

FENÓMENOS EXTRAÑOS

Leemos en un diario francés

Fenómenos tan extraordinarios como inexplicables se producen desde hace algunos dias en Abbeville en la persona de una niña llamada Raymunda Bellard de 12 años de edad. Hallándose en la escuela y buscando la solución de un problema, se sintió de repente presa de una comezón en el brazo izquierdo: Descubre su brazo y encuentra escrita en él la solución buscada con letras de molde, en relieve. Averigua el hecho la maestra. Llama el cura-párroco a la niña y en presencia de numerosos testigos, nombres propios aparecen sobre los brazos y las piernas de la joven Raymunda. Varias veces se ha renovado el hecho, y muchas son las personas, principalmente médicos que van a Abbeville para presenciar esos extraños fenómenos.—M.

EPIGRAMA

A un missé curt de gambals,
Que cap plet ni un tenia,
Li embargaren un dia,
Per deutes, sos pocs caudals.
Aquell missé, tot cremat,
A un escrivá va di:
«Efectes cercau aqui
Quant ses causes m'han faltat!»

SEBASTIÀ BARDELÓ.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■
PRONTITUM I ECONOMÍA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confeción de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

Viajes Científicos

POR EL P. RICARDO CIRERA, S. J.

UTILIDAD DE LOS VIAJES—OBSERVATORIOS PRINCIPALES—INSTITUCIONES CIENTIFICAS—EL PROGRESO DE LAS NACIONES—SUS CAUSAS—ESPERANZAS.

CON NUMEROSAS ILUSTRACIONES

Se vende en nuestra librería=1'50 Ptas. el ejemplar.

Bosquejo Histórico del insigne Franciscano

V. P. f. Junípero Serra

Fundador y Apostol de la California Septentrional

POR D. FRANCISCO TORRENS Y NICOLAU, Pro.

Forma un tomo de 233 páginas, ilustrado con nueve fotografados. Se vende a una peseta el ejemplar en rústica y a dos pesetas encuadernado en tela y dorados.

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabatería, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS

CLASE SUPERIOR

Se venden á Inca calle de la Estrella N. 18 y calle de Muntanera N. 33.